UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones mediocres sancti Bonauenture de tempore

Bonaventura <Sanctus>

Argentine, 14. III. 1496

D[omi]nica quinquagesime.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31133

Visual Library

malo ſuo q̄ ꝓphetie.i.p̄dica/
tiones ceſſarēt. ⁊ q̄ ordines
religioſoꝝ viroꝝ ⁊ p̄dicatoꝝ
nō eſſent. detrahētes ⁊ inui/
dētes eis. ⁊ diſcordias ⁊ ſcā/
dala ſeminātes inter eos. q̄
tamē in fine ꝯfundent̄. ⁊ in/
nocentes viri ⁊ ſimplices a
deo liberant̄. Job.iiij. Obſe
cro te quis vnq̄ꝫ innocēs pe
rijt. aut qn̄ recti deleti ſunt.
q̄n potiꝰ vidi eos q̇ opantur
iniquitatē ⁊ ſemināt doloreſ
⁊ metūt eos. flante deo periſ
ſe. ⁊ ſpiritu ire ſue eſſe ꝯſum
ptos. Jſti ſunt ſatellites pa
ſchaſij qui dixit ad beatā lu
ciam. Ceſſabunt verba cum
ꝓuētum fuerit ad vbera. Et
reſpondit lucia. Uerba dei
ceſſare nō poſſunt. Jſa.xxiij
Semen nili meſſis flumis
fruges eius ⁊c. Quarta ꝓ
prietas eſt eſſe munduꝫ ſiue
purum. nihil cōtrarij habēs
admixtū. Joh.xv. Jam vos
mundi eſtis ꝓpter ſermoneꝫ
queꝫ locutꝰ ſum vobis. Ps.
Eloquia dn̄i elo.c.⁊c. Gloſa.
Predicatio xp̄i ſūt eloquia
caſta.i.ſine corruptiōe ſimu/
lationis. Multi em̄ p̄dicāt
veritatem ſed nō caſte. quia
vendunt illā precio cupidi/
tatū huiꝰ ſeculi. Argēto aūt
cōparat̄ diuinū eloquiuꝫ. q̄ꝛ
ſicut int̄ oīa metalla nō ē qd̄
dulciꝰ tinniat. ita int̄ oīa elo
quia ſmo diuinꝰ dulciꝰ iſo/
nat mēti. Probatū terre.i.a
t̄ra. nihil t̄renitatꝫ hn̄s. q̄ em̄
de t̄ra ē de t̄ra loquit̄. Pur/
gatū.i.p ſeptiformē ſpm̄ ruti
lans. ſcie.ſ.timorꝫ ⁊ pietatꝫ et
ceteroꝝ cariſmatū ⁊ donoꝝ.
Hic eſt calculꝰ de altari ſa/
cre ſcripture aſſūptꝰ q̄ mun
dāt labia Jſaie ꝓphe.i.p̄dica
toris. q̄ dꝫ hr̄e mūda labia ⁊
eloquia pulchra. Gene.xlix.
Neptalim ceruꝰ emiſſariꝰ et
dās eloq̄a pulchritudiſ. Tūc
eloq̄a nr̄a ſunt pulchra ſi fu/
rint bonis opibꝫ redimita.
Sed dn̄s ꝯq̄rit̄ de his qui
tm̄ hn̄t labia groſſa ⁊ piguia
Sed opa macilēta ⁊ inedia
cōſūpta. Job.xix. Pelli mee
cō.car.adh.os m.et de.ſūt t.
la.cir.den.m. Quia m̄lti tm̄/
mō labia et dentes hn̄t pul/
chros ⁊ nō aliud. qd̄ fruſtra
⁊ p nihilo ē. puer.xxvſ. Quō
fruſtra pulchras claudꝰhꝫ ti
bias. ſic indecēs ē in ore fa/
tuoꝝ parabola. De mūdicia
hꝰ ſemis dr̄ Jſa.j. Niſi dn̄s
exercituum reliquiſſet nob
ſemen. ⁊c.

Dn̄ica quinquageſime.

Nunc autem manēt fides. ſpes. caritas tria hec. maior aūt his eſt charitas. j. Corinth. xiij. Notandū q ceterꝭ virtutibꝫ maior eſt charitas in q̄ttuor. videlicet ingenij ſagacitate. forme pulchritudine. iperij dominatione. generꝭ nobilitate. Tropice loquēdo. Vñ vˢ. Donis virtutū dilectio maior habet. Ingenio. forma. dñatu. nobilitate. Prima igit maioritas eſt ingenij ſagacitas. Amor em̄ ingenioſus eſt ad ſuum ꝓpoſitū cōſequendū. Vnd iſte mulieres zolotipe multa ingenia habent ad ꝓuocanduz amatores ſuoſ. mittūt nuncios. ſic z ania fidelis deo ꝑ charitatem deſponſata. mittit nuncios diuerſaꝝ affectionū in deum. Cant. v. Nūciate dilecto qꝛ amore langueo. Diſcurrunt noctibꝫ. iuxta illud in eodē Per noctē qſ. q̄m di. a. m. Suſtinēt ſpoliari z male tractari. Ibidē. Percuſſerūt me z vulnerauerūt me. tulerunt pal. meū zc̄. Cōponunt carmina Job. xxxv. Vbi eſt deᵘ qui dedit mihi carmīa in nocte zc̄. Latitant in ortis. dantes ſigna amoris vocibꝫ incognitis. Cant. vlti. Que habitas in ortis. amici auſcultant. fac me audire vocē tuā. lauant ſe. veſtiunt ſe. ornant ſe. miri ingenij apparatu. Qd totuz myſtice intelligendū eſt de aīa amoroſa. Judith. x. Lauit corpᵘ ſuūz vnxit ſe myrrho optimo. et diſcriminauit crinem capitꝭ ſui z impoſuit mitrā ſuꝑ caput ſuū. z induit ſe veſtimentis iocūditatis ſue. induitq; ſandalia pedibꝫ ſuis. z aſſumpſit dextrariola ſua. z lilia. et inaures z annulos. z oībꝫ ornamētꝭ ſuis ornauit ſe. Cui etiā dñs ꝯtulit ſplendorem. q̄m oīs iſta cōpoſitio nō ex ibidine. ſed ex ỽtute pendebat. ſ. ex ỽtute ingenioſe caritatis. Scda maioritas ē forme pulchritudo. qꝛ charitas oīm vitutū pulcherrima eſt. Hec eſt em̄ mulier amicta ſole. Apoc. xij. Cui luna ſub pedibꝫ. z corona. xij. ſtellarū in capite eiᵘ. Per ſolem pōt intelligi claritas iā beatificatoꝝ in patria. ꝑ lunam claritas ſanctoꝝ. qui adhuc ſunt in via. Corona. xij. ſtellarū eſt plenitudo donoruz

ꝛ gratiaruȝ de q̄bꝫ hic dicit.
Prima ſtella patiētia eſt.
ecce cuſtos oīm virtutum et
poſſeſſio aiāꝝ Scḋa eſt
benignitas. q̄ maluȝ ꝑ malo
non reddit. Tercia eſt. nō
emulat. ecce pietas q̄ ad om
nia valet et nulli inuidet.

Quarta nō agit ꝑperā. ni
hil eñ ꝑuerſe agit. ſed oīa
ad bonū finē ordiat Qui/
ta non inflat. qꝛ oīa in hu/
militate ꝑficit. ꝛ ꝑ ſcientiā nō
inflat. Sexta nō eſt am/
bitioſa. qꝛ nō querit trenas
dignitates quas multi am/
biunt. Septima nō que/
rit q̄ ſua ſunt. ecce excluſio ꝓ
prietatū. Octaua nō irri/
tatur. ecce manſuetudo que
de lapidibꝫ panes facit. ꝛ ful
gura in pluuiā vertit. No
na nō cogitat malū. ſupple in
corde. nec ꝑficit in opere.

Decima nō gaudet ſuper
iniq̄tate. ecce dolor de ruina
ꝓximi. Undecima cōgau
det aūt veritati. ecce ꝓfectus
bonoꝝ. Duodecima. om/
nia ſuffert. ecce ſtella ꝯtra te
nebras oīm aduerſitatum.
Que virtutū pulchritudini
charitatis cōparari poterat
cui dicit Iſa. lxij. Eris coro/
na glie in manu dñi ꝛ diade
ma regni in manu dei tui.

Tercia maioritas ē q̄ ipa
obtinet dñatū ꝛ principatū
regni celoꝝ. Uñ qui eiꝰ ca/
racterē nō habet nō recipit
in illa celeſti curia. ſed turpi
ter eijcit. Matth. xxij. Quō
huc intraſti nō hñs veſtē nu
ptialē. i. caritatē. Cetere vir
tutes veniūt ad cubiculū re
gis aſueri. vocate et ꝑ alios
adducte. iſta potent ingredi
tur ꝑ ſeipam nō vocata. Ps.
Adducent regi ꝟgines poſt
eā. ꝓxime eiꝰ. i. fides ſpes ad
ducent in leticia ꝛ exultatōe
omniū ꝟtutū. Hic regē aſue
rū ad cōuiuiū ſuum vocat. ꝛ
huic dicit. Que ē petitio tua
heſter. Pete qḋ vis. etiā ſi di
midiā partē regni mei petie
ris dabo tibi. Sed nō petit
dimidiū. qꝛ totū ſuū eſt. deꝰ
eñ charitas eſt. Petit tñ ſa
lutē ꝓpli ſui ꝛ maliciā aman ꝛ
filiorū eiꝰ. diaboli. ſ. ꝛ mēbro
rū eius exterīari. Non eñ
eſt illi queſtio ſuꝑ auro ꝛ ar/
gento ꝛ regno terreno. qꝛ in
cōparabilis precij ē caritas.
Canti. vij. Si dederit ho/
mo oēm ſubam domꝰ ſue ꝓ
dilectione. q̄ſi nihil deſpiciet
eam ꝛc. Hec eſt mulier fortis.
ꝛ viroꝝ fortiſſimoꝝ dñatrix.

cuiꝰ fortitudo p̄ferꝭ fortitu/
dini regis ⁊ vini. ꝑut dicitꝭ. iij
Eſdre. iij. Scire nos opor/
tet q̄m mulieres dn̄antꝭ nr̄i.
⁊ ponens exēplū. Uidi inq̄t
ephemen filiā bezacis mirifi
ci ſedentē in latere regꝫ ⁊ au/
ferentē ſibi diadema ⁊ impo
nentē capiti ſuo. ⁊ cedentem
eū palmis de ſiniſtra manu.
⁊ rex ſuſtinebat ⁊ apto ore in
hiabat in eā q̄ſi ſtultus ⁊ de
mentatꝰ. Qd̄ factū totū con
uenit xp̄o. q̄ ꝓpter nimiā cari
tatem ſuā factꝰ obediēs vſqꝫ
ad mortē. et ſuſtinuit ſe illu/
di cōſpui et colaphis cedi. et
q̄ſi ſtultū ⁊ nouiſſimū viroꝝ
reputari. Quarta maiori
tas eſt nobilitas ipiꝰ. Nobi
lior em̄ eſt caritas ceterꝫ vir/
tutibꝫ. qd̄ patꝫ ex hūilitate ⁊
ſimplicitate ipiꝰ. Hec enim
duo p̄cipue hn̄t viri nobileſ
⁊ ingenui. De nobilitate ipo
rū in q̄ maxime appareat dr̄
Eccl. iij. Quanto maior es.
hūilia te in om̄ibꝫ ⁊c̄. De ſim
plicitate iporuꝫ Heſter. xvj.
Dū aures p̄ncipū ſimpliceſ
et ſui natura alios eſtiman/
tes. aliq̄n callida fraude de/
cipiūt ⁊c̄. Principes ei ⁊ no/
biles cū magna diſciplina ⁊
reuerentia intra aulicos pa
rietes a puericia nutriūtur.
et ſunt ſimplices neſcientes
hoim̄ ꝟſucias ⁊ fraudes. iux
ta illud. Innocēs credit oī
verbo. Quo ꝯ ruſtici ⁊ igno
biles multa ꝟſucia ſunt im/
plantati. ſic̄ in foro mūdi hꝰ
educati. ſciētes fraudare et
mētiri. Propter qd̄ nobiliſſi
ma puella iſta domina cari/
tas periclitatꝭ cum in matri/
moniū eorum aſſumitꝭ. ſicut
filia regis cū viro ruſtico et
ignobili traditur. Quod be
ne ſignatū habemꝰ. j. Ma/
chabe. x. de cleopatra. quam
pater eiꝰ accepit a demetrio
⁊ tradidit eam Alexandro.
Cleopatra interpretatꝭ ꝯgre
gans agnitos. ⁊ ſignificat e/
lectos qui tandē ꝯgregabū/
tur a quattuor ventis terre
per vinculū charitatis. quo
nunc ligantꝭ ſocialiter ⁊ ami/
cabiliter viuendo. Demetri
us interpretatꝭ nimis perſe/
quens. ⁊ ſignificat diabolūꝫ
⁊ membra eius. q̄ impugnāt
amiciciam et dilectionem. a
quo demetrio deꝰ pater tol
lit filiam iſtam tanqꝫ a ruſti/
co ⁊ ignobili viro ⁊ dat eam
alexandro q̄ interp̄tatꝭ auſe
rens anguſtiaſ. i. chriſto. De
quo in Pſal. Libera nos de

us iſrael ex omnibus angu/
ſtijs noſtris. Iſa.liij. De an/
guſtia liberat⁹ eſt ꝛc. Amē.

De euangelio.

Stans au
tem ieſus iuſſit il/
lū adduci ad ſe ꝛc.
Luce.xviij. Notandū q̄ ſūt
q̄ttuoꝛ pꝛincipalia pctā que
excecāt animā. videlicꝫ Su
perbia. Auaricia. Luxuria.
blaſphemia. hereſis ſiue pfi
dia. Unde ꝟſus. Faſt⁹. aua/
ricia. luxus. blaſphemia ce/
cant. Sputū ſiue lutum. fel
tactus iuſſio ſanant. Igi
tur pma cecitas pꝛouenit ex
peccato ſupbie que radix eſt
ꝛ initiū omniū vicioꝝ. Eccl
x. Initiū ſuperbie hominis
apoſtatare a deo ꝛc. quoniā
ab eo qui fecit illum recedit
coꝛ eius. qm̄ initiū pcti om/
nis eſt ſupbia. Hec ē cecitas
magnatoꝝ ꝛ nobilium terre
Matth. xv. Sinite illos. ce
ci ſunt ꝛ duces cecoꝝ. Hec
cecitas ſignata eſt Johis. ix
in illo qui cecus erat a nati/
uitate. Gloriant enim tales
de generis nobilitate in im/
menſuꝫ. cū tamen alias ſint
monſtrum nulla virtute re/
dimiti. Oſee. ix. Gloria eoꝝ
a partu et ab vtero ꝛ a cōce/
ptione. quod tamē nō opoꝛ/
teret. ſi oꝛiginem infirmita/
tis et miſerie ſue conſidera/
rent. Ezech. xvj. Radix tua
ꝛ generatio tua de terra cha
naan. pater tuus amoꝛreus
et mater tua cethea ꝛc. Ta/
les deridet Poeta dicens.
Quis fructus generꝫ tabu/
la iactare tenaci. Famoſos
equitum cum dictatoꝛe ma
giſtros. Si coꝛam lepidis
male viuitur. ꝛc. Et poſt. At/
tamen vt longe repetas. lon
geq̄ reuoluas. Nomē ab in
fami. gentem pꝛoducis aſi/
lo. Maioꝛum pꝛimus quiſ/
quis fuit ille tuoꝝ. Aut pa/
ſtoꝛ fuit. aut id quod dicere
nolo. Tales ſanantur ꝑ ſpu
tum luto cōmixtum. id eſt. ꝑ
verbum carnem factum. ſcꝫ
ꝑ conſiderationem obedien
tie ꝛ humilitatis chꝛiſti. qui
cum in foꝛma dei eſſet ꝛc. Et
quandoq̄ per recoꝛdatio/
nem pꝛopꝛie conditionis et
infirmitatis. Geneſ. iij. Pul
uis es. ꝛ cetera. Secūda
cecitas pꝛouenit ex peccato
auaricie. quod ſemper pꝛo/
pinquū eſt peccato ſupbie.
Eccli. x. Auaro nihil ē ſcele/

ſtiꝰ. Quid ſupbis terra ⁊ ci-
nis Hec eſt cecitas diuitũ q̃
ex nimia pinguedine tpaliũ
excecanť. Job. xv. Operuit
faciẽ eius craſſitudo. ⁊ de la-
teribꝫ eiꝰ aruina dependet.
non recedet de tenebris ⁊c̃.
Talem cecitatez incurrerat
diues ille qui induebať pur
pura ⁊ byſſo ⁊ epulabať q̃ti-
die ſplendide. ſed lazarũ nõ
vidit. qꝛ cecus erat. O q̃nta
cecitas oculos illiꝰ innolue-
rat q̃ ad ianuã iacentẽ vide
re nõ poterat. Veruntñ poſt
q̃ꝫ penis infernalibꝫ macera
ri cepit oculos aperuit ⁊ alõ
ge videre cepit. ſed fruſtra.
Job. xx. Nõ remanſit de ci-
bis eiꝰ. ꝓpterea nihil remane
bit de bonis eiꝰ. Qꝺ diuiti-
bus frequẽter cõtingit. Ita
em̃ ſtudioſe ⁊ diligenť om̃ia
ad vſum ſuũ ꝯuertũt. ꝙ nec
paruulas reliquias aut mi-
nimas offellas in diſco relin
quũt. ⁊ ita calices exiccant ꝙ
nihil ꝓ pauperibꝫ remaneat.
qꝺ magna ruſticitas eſt Iſti
peiores ſunt iudeis. qui de
areis ⁊ vineis ſuis. aduenis
⁊ ꝑegrinis aliq̃d p̃cepto dñi
relinq̃bant. Leuit. xix. Non
tondebis vſqꝫ ad ſolũ ſupfi-
ciem terre tue. nec remanen
tes ſpicas colliges. neqꝫ ĩ vi-
nea tua racemos aut grana
decidẽtia ꝯgregabis. ſꝫ pau
peribꝫ ⁊ ꝑegrinis carpenda
relinq̃s ⁊c̃. Tales ſanat do
minꝰ ꝑtactũ. ſ. alicuiꝰ aduer-
ſitatis vel infirmitatꝭ. ꝑ quã
correpti liberales fiunt Qꝺ
bene oñſum eſt in illo ceco q̃
p̃mo vidit hoĩes vt arbores
ambulãtes. ſed ad ſcꝺaꝫ ma
nuũ impoſitionẽ clare vidit
oĩa. Videre hoĩes ambula-
re vt arbores. eſt circa homi
nes nõ aliã cõpaſſionẽ habe
re q̃ꝫ circa truncos inutiles
⁊ arbores infructuoſas.

Tercia cecitas ꝓuenit ex
luxuria ⁊ incõtinẽtia carnis
ꝑ quã multi etiã ad lr̃am ex-
cecanť. exẽplo illiꝰ qui ꝑ in-
cõtinentiã ſuã cecus factus
oculis ſuis valefaciẽs dixit.
Vale dulce lumẽ oculoruz.
Hec eſt excecatio fortiſſimi
ſamſonis. ⁊ ſapiẽtiſſimi ſalo
monis. quoꝝ vnꝰ ꝓpter luxu
rie ſue incontinentiã amiſit
lumẽ corpiſ. alter cordis. A-
mor em̃ pingiť cecus. et hoc
optima ꝯſideratiõe pictorũ.
qꝛ claudit oculos luxurian-
tiũ ne valeant diſcernere in
ter pulchrã ⁊ deformẽ. Poe
ta. Nanum cuiuſdã athlan-

ta vocam⁹. Ethiopez cignū parūāqꝫ extoꝛtāqꝫ puellam. Europaz. ꝛc. Foꝛnicatoꝛes oīa ꝑ indifferēti hn̄t. dūmodo luxui ſatiſfaciant. nec leges nature curāt. Gene. xix. Educ viros ꝛc. Johelis. iij. Poſuerūt puerū in ꝓſtibulo ꝛ puellā vendiderūt ꝓ vino. Ecce q̄nta cecitas. Nam ecōtrario facere debuerant. Poeta. Quid em̄ ven⁹ ebꝛia curat. Jnguinis ꝛ capitis q̄ ſint diſcrimina neſcit. Taleſ curanť ꝑ linitionez fellis ſuper oculos eoꝝ ad conſiliuꝫ angeli. Thob. x. Per fel debem⁹ intelligere amaritudinē paſſionis ieſu xp̄i. q̄ ſi nobis ad memoꝛiā crebꝛo venerit. carnis illecebꝛas diſſoluit. Eccl. xj. Malicia vnius hoꝛe obliuionē fac̄ luxurie maxime. Treñ. iij. Recoꝛdare paupꝑtatis ꝛ trāſgreſſionis mee abſinthij ꝛ fell'. Job xx. Panis ei⁹ in vtero illius. intrinſec⁹ verteť in fel aſpidū. Per panē hic accipiť delectatio carnalis. Pꝛouerb. vj. Preciū ſcoꝛti vix vni⁹ panis eſt. mulier vero p̄cioſam aīam viri rapit. Quarta cecitas ꝓueīt ex blaſphemia ſiue ꝑfidia. qđ eſt ꝯtra deuꝫ ſe erigere ꝛ maieſtatem eius blaſphemare ꝛ ſanctis eius maledicere Apoca. xiij. Aperuit os ſuū ī blaſphemia ad deum. blaſphemare nomen ei⁹ ꝛ tabernaculū ei⁹ ꝛ eos q̄ in celo habitāt. Hi ſignificati ſunt ꝑ helymā magū qui ꝛ barieu dict⁹ eſt q̄ reſtitit paulo ꝛ ꝑcuſſus eſt cecitate. Actuū. xiij. Barieu interp̄tať filius in malo. qꝛ mali filij ſūt qui deū patrē inhonoꝛant ꝛ ſanctā eccl'iam dehoneſtant Pꝛouerb. xxx. Oculū q̄ ſubſannat patrē ꝛ deſpicit matris ſue partū. i. ſctōs. effodient euꝫ coꝛui de toꝛrentibꝫ. ꝛ comedent eum filij aquile id eſt. demones. Elymas interp̄tať trāſgredi faciēs. Et iſti temerarij tranſgreſſoꝛes multos trāſgredi faciunt legem dei ꝛ timoꝛez altiſſimi. dū impune deierant ꝛ blaſphemant. Eccl. xxvij. Loq̄la multū iurans hoꝛripilationē ſtatuet capit'. Tales ſananť ſed cuꝫ difficultate. ſ. ꝑ iuſſionē ꝛ diuīe vocis imperiū. qđ notať cū diciť. Stās aūt ieſus iuſſit illum adduci tanq̄ꝫ a remotis. qꝛ longe a peccatoꝛibꝫ ſalus. qꝛ tales ſalutē impugnāt. Adducūtur

aũt p alios non p ſe. quia ta
les nõ habent grãm orandi
p ſe.qꝛ blaſphemia eſt pecca
tũ in ſpm̃ſanctũ. qđ non re/
mittit̃ neqꝫ in h̃ ſeculo neqꝫ
in futuro.i.difficulter.ꝓpter
ſubtractionẽ gr̃e q̃ꝫ ſpũſſan/
cti benignitas ꝛ clemẽtia ha
bet infundere. cui ꝯtumeliã
faciunt ꝛ maledictis laceſſũt
Sap̃.Benignus eſt em̃ ſpi
ritꝰ ſapie ꝛ nõ lib.maledictũ
a labiis ſ.ꝛc̃.

Dominica prima in
quadrageſima.

Ecce nunc

e temp̃ acceptabile
ꝛc̃.ij. Corinth.vj.
Notandũ q̃ꝫ ſunt q̃ttuor ge/
nera hoim̃ q̃ tpa ſolerter ob
ſeruare ꝯſueuerũt.ſ.agrico/
le ad arandũ. Naute ad na/
uigandũ. Medici ad ſanan
dũ. Peregrini ad ambulan/
dũ ꝛ loca ſancta viſitanduꝫ.
Vñ v̄ſus. Agricole.medici.
naute marꝫ ꝛ pegrini. Con/
grua ſollicitꝫ expectãt tpa vo
tis. Primo igit̃ h̃ tp̃s qua
drageſimale nob̃ ꝯſideran/
dũ ẽ q̃ſi agricol̃ ꝛ t̃re cultori/
bus ad arandũ ꝛ fodiẽdum
glebã cordis nr̃i. vomere cõ
tritiõis.ꝛ ad ſeminandũ ger
mina v̄tutis.ꝛ h̃ ꝓpter ſterili
tatẽ alteriꝰ ſecl̃i.ſ.t̃re egypti
ꝛ tenebraꝝ.vbi nullꝰ ordo ſꝫ
ſem.hor.inha. Ubi nec ara/
ri nec ſemiari poterit. Gene.
xlj. Veniẽt.vij.anni ſterilita
tis magne q̃ ꝯſũptura ẽ om/
nẽ vbertatẽ ꝛc̃. Sꝫ ne aliq̃s
ſe poſſet excuſare q̃ꝫ neſciat
q̃d debeat ſemiare.vl̃ nõ ha
beat ſemen ad ſemiandum.
oñdit apl̃s q̃d ſit ſemiandũ.
ꝛ q̃ ſint ſemĩa.in epl̃a hodier
na. Ait em̃. In vigiliis.in ie/
iuniis.in caſtitate. in ſciẽtia.
in lõganimitate.in ſuauita/
te.in ſpũſ.in caritate nõ ficta
Hoc em̃ ẽ granũ puꝝ excuſ
ſa palea ꝛ dignũ reponi i ſũ/
mi pharaonis horrea ꝯuen
turã famẽ ſterilitatꝫ.vij.ãno
ruꝫ.p q̃s accipit̃ defectꝰ oim̃
bonoꝝ q̃ icipiẽt i reſurrecti/
one maloꝝ ꝛ pꝰmodũ finẽ ñ
hẽbũt.qꝛ nec opꝰ nec ſciã nꝰ
rõ nec ſapiã ẽ apud iferos q̃
tu ꝓperas. Eccs.ix.ꝓpt̃ qđ ſe/
miandũ ẽ oi tpe bonuꝫ opꝰ.
Eccs.xj. Mane ſemĩa ſemẽ
tuũ ꝛ veſpe ne ceſſẽt manꝰ t.
ꝛ Mar.iiij. Sic ẽ regnũ dei
q̃madmođ ſi hõ iaciat ſemẽ
in t̃raꝫ ꝛ dormiat ꝛ exurgat
nocte ac die.ꝛ ſemẽ germinꝫ
ꝛ increſcat.dũ neſcit ille ꝛc̃.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN